

22.3.2021

ZAHAĽOVANIE KRÍŽOV NA 5. PÔSTNU NEDEĽU

Stojíme pred zahaleným krížom, ktorý nám dnes pripomína nielen starodávny zvyk, ale aj súčasnú realitu. Na oltároch obrysy kríža dobre vidieť, ale nevidieť Ukrižovaného, ktorý je celý zahalený fialovou farbou. Možno povedať, že tam je, ale aj nie...

V podobnej situácii sa neraz nachádza naše presvedčenie a obraz Boha v nás. Pred vonkajším svetom je zahalený nejakým panickým strachom, aby nikto nevidel a nevedel, že sme katolíci, že kresťansky žijeme, že pristupujeme k sviatostiam, že sa zúčastňujeme na svätej omši... Neraz ho zakrýva manželka pred manželom, manžel pred manželkou, rodičia pred deťmi, deti pred rodičmi, kamarát pred kamarátom, kolega v práci pred spolupracovníkom alebo nadriadeným, žiak či študent pred spolužiakom... Človek sa vyhýba rečiam o náboženstve, tobôž o vlastnom presvedčení.

Jestvuje však ešte aj iné, horšie zahalenie Krista v našom živote a to vtedy, keď ho zastierame vlastným nekresťanským životom. Lebo o svojom presvedčení by človek ani tak nemal hovoriť, ako skôr podľa neho žiť. Ľudia by sa mali o nás dozvedieť pravdu z našich skutkov, konania a postojov.

Kríže v našich kostoloch zostávajú zahalené iba niekoľko dní, presne do veľkopiatočkových obradov. Vtedy, uprostred veľkopiatočkej liturgie, kňaz postupne odhaľuje kríž a pred našimi očami opäť visí Kristus, zmučený a usmrtený pre nás. Vtedy zvykneme v úctivej pokore pred ním pokľaknúť na zem.

Otázkou zostáva;

Dokedy zostane zakrytý v našom, v mojom živote?

...Liturgický kalendár na tento deň

*Text a ilustračné obrázky - farnosť Saletini Rozkvet.
Kliknutím na obrázok - väčšie rozlíšenie*

 späť na Úvodnú sekciu